

חגי הפועלים נשק ליום

השואה. זה היה סימלי

עובדה פטושה יחסית: העיתונים הופיעו באחד במאי, זו הפעם הראשונה מאז קום המדינה, ולמעשה מאז שנות ה-30.

עובדה פטושה, שקיפלה בתוכה הרבה. היא הראתה מה קרה ל"תנועת העבודה".

על חגיגות האחד במאי 1989 לא נערך קרב. הליכוד התפאר כמורעות על הצלחת המאבק העקשני שלו, בן עשרות השנים, להביא לביטול החג. אך גם זאת היתה התפארותי-סרק.

האחד במאי מת, מפני שלאיש לא היה

אונס קבוצתי

ל שונאי-ערבים היה השבוע חג. שתי ידיעות גרמו להם לשכוח את זוועותיהם האליוו והתמוגג מנחת. **ידיעה א':** כוחות ההלם של האינתיפאדה תפסו אשה ערבית, התעללו בה, היכו אותה, וביצעו בה אונס קבוצתי אכזרי, בטענה שהיא משתפת פעולה עם ישראל. האשה נמלטה אל בית המימשל הצבאי, שהעביר אותה לבית-חולים ברמאללה. **ידיעה ב':** כוחות ההלם ברצועת-עזה נוהגים לבצע אונס קבוצתי כנשים ערביות, כנקמה על כך שבעליהן עובדים בישראל. גזענים מימין ומשמאל עטו על המציאות האלה כמוצאים שלל רב. רמותם של אנטי-האינתיפאדה כפושעי-מין, אנסים ומתעללים בנשים מיסכנות חיוקה את כל הסטריאוטיפים הגזעניים. מאז ומעולם יש קשר בין גזענות קיצונית ופורנוגרפיה (ראה: העיתון הנאצי דר שטידנר). תיאור האוייב כמי שמבצע פישעי-מין נתעבים הוא רכיב תדיר של הלוחמה הפסיכולוגית.

אונס בעזה

סיפור על מעשי-האונס ברצועת-עזה פשוט עוד יותר. הוא לא היה ולא נברא.

לשילטונות-הביטחון בעזה לא ידוע אף מיקרה אחר, שבו נאנסה אשה על רקע של פעולה לאומית. אנטי-ביטחון, הבקאים בחברה הערבית, התייחסו אל השמועה כבזיוול.

המילחמה במשך

עומת זאת, רצינית ביותר המילחמה הנטושה עתה בכל רחבי השטחים הכבושים בין זרועות-הביטחון הישראליות לבין פלוגות-המחץ הפלסטיניות על משתפי-הפעולה.

כחלק מהתגברות האינתיפאדה, פתחו פלוגות-המחץ בשבועות האחרונים במערכה שיטתית נגד המשת"פים (משתפי-הפעולה), בלשון השילטון. ערבים רבים נחקרו על-ידי פלוגות-המחץ, רבים הביעו חרטה, אחרים נעשו והוכו, כמה מהם הוצאו-להורג.

יש הרואים בכך קרב מכריע על השילטון בגדה וברצועה. השילטון הישראלי אינו יכול לפעול בלי רשת גדולה של מודיעים בקרב האוכלוסיה. אנטי-האינתיפאדה מבקשים להסל רשת זו על-ידי גילוי אנשיה, הבאתם להפסקת מעשיהם מתוך שיכנוע או פחד, ואף על-ידי הריגתם.

מי מנצח בקרב זה?

המודיעים האמיתיים (שטיינקרם) בלשון צה"ל) חבויים עמוק, לפי כל הכללים של מערכת-ריגול מיקצועית. את האנשים האלה קשה לגלות. נראה כי גם המערכה האחרונה לא הצליחה לפגוע בהם באופן רציני.

לעומת זאת התגלו בנקל משתפי-הפעולה מסוג אחר: עסקנים המשתפים פעולה עם זרועות-הכיבוש, מוכרי-רקעות ליהודים, אני שים שהתפארו ביחסיהם הטובים עם השילטון ואף קיבלו ממנו כלי-נשק סמל של מעמד ולהגנה עצמית.

אנשים אלה עומדים עכשיו תחת לחץ כבד. אחרים מהם הוצארו להורג כפומבי, כאוהרה לאחרים. רבים אחרים התחרטו ונשבעו על הקוראן לחדול ממעשיהם.

מערכה זו אינה מיוחדת במינה. כל מאבק לאומי בשילטון-כיבוש הרג משתפי-הפעולה, ובייחוד את מי שמסרו לבולשת ידיעות על המחותרת. גם כל המחותרות העבריות עסקו בכך. ראשי-המשלה, יצחק שמיר, אחראי בעצמו להוצאת-להורג של ירדו, גילעדי, בטענה שהוא סיכן את המחותרת (לח"ו).

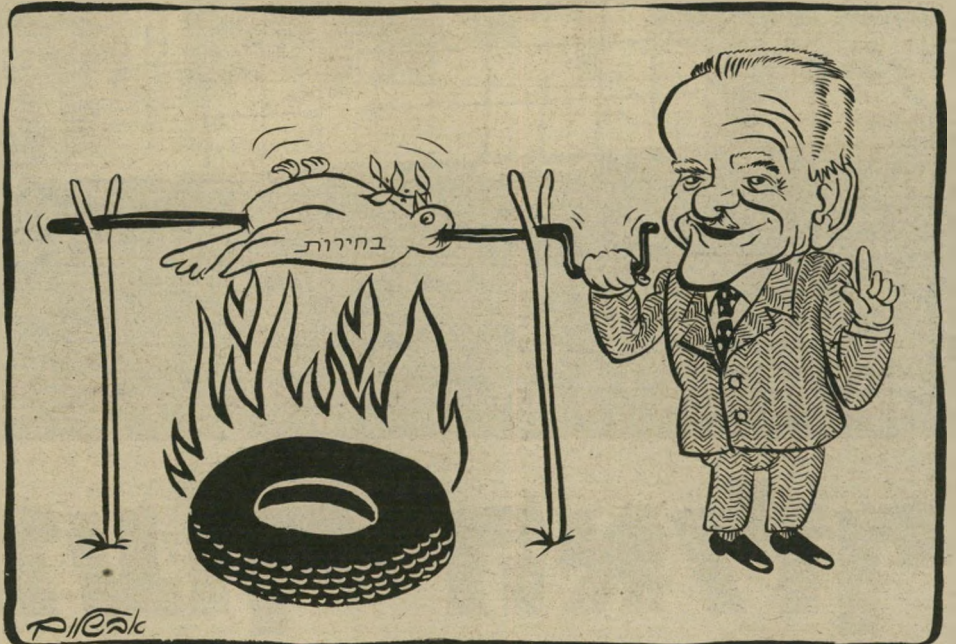
מי מנצח בקרב קטלני זה? עד כה לא נפגעה תשתית-המודיעין של השב"כ אלא באופן שולי. אך יתכן כי הפעולות נגד המשת"פים יוצרות אווירה של פחד, שתשפיע גם על רשת המודיעים ותשתק אותה. מכל מאבקי האינתיפאדה עד כה, יתכן שהוה המאבק הגורלי ביותר. אין הוא קשור בנשים יפות, באונס קבוצתי, בפורנוגרפיה ובסיפורים מבית-מדרשו של המרקוז-הדיסאר.

כמה כסילים מבין הפוליטיקאים תבעו שצה"ל יגן על המשת"פים. זוהי דרישה מגוחכת. לא זה כלבר שצה"ל היה צריך לקבל על עצמו להגן אישית על אלפי אנשים, בכל עיר וכפר. אלא שעצם מתן ההגנה היה חושף את הסוכנים החבויים והורס את יעילותם.

ל שונאי-ערבים היה השבוע חג. שתי ידיעות גרמו להם לשכוח את זוועותיהם האליוו והתמוגג מנחת. **ידיעה א':** כוחות ההלם של האינתיפאדה תפסו אשה ערבית, התעללו בה, היכו אותה, וביצעו בה אונס קבוצתי אכזרי, בטענה שהיא משתפת פעולה עם ישראל. האשה נמלטה אל בית המימשל הצבאי, שהעביר אותה לבית-חולים ברמאללה. **ידיעה ב':** כוחות ההלם ברצועת-עזה נוהגים לבצע אונס קבוצתי כנשים ערביות, כנקמה על כך שבעליהן עובדים בישראל. גזענים מימין ומשמאל עטו על המציאות האלה כמוצאים שלל רב. רמותם של אנטי-האינתיפאדה כפושעי-מין, אנסים ומתעללים בנשים מיסכנות חיוקה את כל הסטריאוטיפים הגזעניים. מאז ומעולם יש קשר בין גזענות קיצונית ופורנוגרפיה (ראה: העיתון הנאצי דר שטידנר). תיאור האוייב כמי שמבצע פישעי-מין נתעבים הוא רכיב תדיר של הלוחמה הפסיכולוגית.

כארץ עוררו ידיעות אלה הד נרחב במיוחד, מפני שהעיסוק הפורנוגרפי כסיפורים אלה נתן גם לאנטי-שמאל מדופלמים הודמנות לתת פורקן לגזענות החבויה בהם, והם יכלו להתחרות עם אני שיישוליים ימניים, שזוהו לחם-חוקם. היתה זאת אורגיה גזענית-פורנוגרפית משותפת.

כל הכותבים נמנעו, כמוכן, מלברוק את ה"ידיעות" האלה. הם חששו, בצדק, שאם ייכרו, הן עלולות להתגלות כחסרות-שחר.

אילו כיכרו את החברה הערבית, או טרחו להתעניין בה, היו מגיעים בעצמם למסקנה כי הידיעות כלל אינן יכולות להיות נכונות. החברה הערבית המסורתית לא היתה סובלת מעשים כאלה, אילו בוצעו. חקירה יסודית גילתה כי בשני הסיפורים אין ממש.

האשה בשכם

ב שכם אכן היה מיקרה שבו תפסו אנשי פלוגות-המחץ של תנועת-ההתנגדות האיטלאמית אשה, והיכו אותה. אנטי-שמ"ס אינם עוסקים רק בהפעלת ההוראות של הנהגת

איכפת. איש לא התייצב להגנתו. מכיוון שהאחד במאי היה, בימי הטובים, סמל כוחה של מילגת-העבודה, בגילגוליה השונים, הרי ביטולו אומר הרבה לגבי מצבה, ערב ההתמודדות הגורלית על השילטון בהסתדרות.

מדחי אל דחי. נפילת האחד במאי נזר בעת משקיעת האיריאל הסוציאליסטי בעולם ובארץ.

● נכרית-המועצות נחל הקומוניזם תברו סה ניצחת. לא זה כלבר שהשילטון מכיר בכל הפשעים שייחוסו בשעתו לסטאלין, הגובלים ברצח-עם פנמי וחיוני, אלא שהכיר גם בהתמוטטות השיטה הכלכלית שלו.

● במדינות הגוש הקומוניסטי ניכרות אותן התופעות של התמוטטות השיטה הכלכלית, יחד עם תחיית היצרים-הלאומיים, האנטי-סובייטיים.

● בארץ הולך מתהדר-העבודה מדחי אל דחי. הקיבוצים והמושבים, פאר יצירתו, פושטים את הרגל. כך גם מפעלי-הענק של "חברת העוברים", הנברלים ממפעלים קפי-טליסטיים רק בשיעור כישלונם. השרותים הסוציאליים מתמוטטים. השיטה הקפיטליסטית האמריקאית חודרת מבעד לכל הנקיקים — החל ברפואה השחורה וכלה במכירת מיפעלי ההסתדרות. העולם הזה 2696

דעת קהל תעלומה במיספרים

מסקנה מפתיעה: חלק ניכר מבחרי הליכוד סבורים שיש להידבר עם אש"ף.

וכך אמרים הסקרים: ● 58% של הציבור הישראלי דוגי לים במשא-ומתן עם אש"ף, עלייה של 5% בתוך כמה שבועות. רק 39% מתנגדים. מבין המחייבים, 41% מתנים את המשא-ומתן כתנאים, אשר אש"ף כבר הצהיר על נכונותו למלאם (הכרה בישראל, הפסקת הטרור וכ'ו). ● רק 5% רואים במדינה פלסי טינית סיתרון עדיף. 33% דוגלים כפשרה טריטוריאלי, מושג שהוא חסר-משמעות של ממש, ו-27% כאוטונומיה. 22% דוגלים בספיטה. פירוש התוצאה: הרוב הגדול של הציבור עדיין דוגל בפיתרונות פיק-טיביים (אוטונומיה, פשרה טריטוריאלי) המתאימים לסיסמות שתי המפלגות הגדור לות. אולם מי שמוכן לדבר עם אש"ף, הכריע למעשה בעד מדינה פלסטינית — מבלי להודות בכך גם כליפי עצמו. (המשך בעמוד 14)

אם להאמין לסקרים, דברים מוזרים קורים לדעת-הקהל הישראלית. לכאורה, סותרים הממצאים זה את זה. אך סתירה זו אינה אלא מדומה, ונובעת מן הידיעות הקדומות של עורכי הסקרים וקורר איהם.